

dette Lovforslag, er der dog Noget, hvormed der egentlig ikke har yttret sig Dissents, og det er om, at der, naar en saadan Told sættes paa den indførte Tobak, maatte træffes Foranstaltninger med Hensyn til den indenlandste Tobaksdyrking. Jeg har ikke hørt Nogen yttre sig i Retning af, at man saa fremdeles skulde lade den indenlandste Tobaksavl være skattefri, altsaa give den en Beskyttelse af 25 Ore pr. Pund. Jeg gaar altsaa indtil videre ud fra, at man er enig om, hvis Landstingets Votum skulde gaa igjennem i Overensstemmelse med Regeringens Forslag, at der saa maatte træffes Foranstaltninger i Henseende til den indenlandste Tobaksdyrking. Men er man først enig om det, tror jeg, at der er bundet Meget, thi hvis man saa vil overveie Spørgsmaalet om, hvad der skal gjøres, tror jeg, at det vil gaa Enhver saaledes, som det er gaaet Flertallet, at man ubetinget vil foretrække et Forbud mod Tobaksdyrking istedetfor en Bestatning. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts (Hauerslev) mente, at det var urigtigt, naar Udvalget havde forudsat, at Bestatningen kunde være en Arealbestatning, at der ogsaa kunde være Spørgsmaal om en Udbyttebestatning. Hvis det ærede Medlem vilde gjøre sig bekendt med de Forslag, som foreligge om, hvorledes denne Udbyttebestatning skal foregaa, at man skulde tælle Tobaksbladene første en Gang, medens Tobakken staar paa Marken, og saa en anden Gang, naar den er tørret, for at kontrollere, at Antallet er det samme, tror jeg nok, at det ærede Medlem vilde komme til samme Resultat som vi, at en saadan Udbyttebestatning i Virkeligheden er praktisk umulig. Naar vi saa staa overfor Arealbestatningen, kan jeg ikke Andet end være enig med den Betænkning, som er afgiven af det i 1873 nedsatte Udvalg, at det i og for sig er det Rigtigste at bestatte Tobakken med en Afgift, svarende til Tolden paa den indførte Tobak, thi det maa jeg vedblivende fastholde, at jeg ikke kan se, at der er nogenjomhelst Grund til at give den indenlandste Tobaksdyrking Beskyttelse. Jeg kunde forslaa, naar der var Tale om saadanne Landbrugsprodukter, som særlig egnede sig til at dyrkes her i Landet, gavede et overordentlig rigt Udbytte og altsaa kunde udbrede meget stor Velstand i Landet, at man saa satte en særlig Beskyttelse for dem, eller, at man ialtfald overveiede Spørgsmaalet; men jeg kan ikke se, at der skulde være nogenjomhelst fornuftig Grund til blandt alle Landbrugsprodukter særlig at udbælde Tobak som Gjenstand for Beskyttelse, naar man ser, hvor slet det Produkt er, som den afgiver, saa at det nu, da Tolden er 15 Ore pr. Pund., end-

ogsaa sælges til 13 Ore, altsaa ikke engang saameget, som Tolden er. Og hvor ringe Betydning den har, viser sig ogsaa i den ringe Udstrækning, hvori den dyrkes. Jeg skal til Oplysning herom gjøre opmærksom paa, at jeg har modtaget fra statistisk Bureau Angivelse af Størrelsen paa det med Tobak dyrkede Areal den 15de Juli 1881, og derefter var det kun ca. 180 Tønder Land, deraf i Sjælland omtrent 88 Tønder og i Fyen 92. De eneste Steder, hvor den dyrkes i nogenlunde Udstrækning, er i Fredericia Kjøbstad, hvor der er 59 Tønder Land, og i Vejlbj Sogn paa Fyen, hvor der er 54 Tønder Land. Resten er altsaa kun grumme smaa og intetsigende Pletter, som egentlig ikke have nogenjomhelst Betydning for Samfundshusholdningen i det Hele. Jeg ser derfor ikke, at der skulde være Anledning til at give denne Dyrkning en Beskyttelse, naar den med den nuværende Beskyttelse af 7 Skilling pr. Pund. ikke har været istand til at udbrede sig videre, end Tilfældet er. Altsaa, det Korrekte vilde egentlig være Bestatning i Lighed med den Bestatning, som jo er opstillet for Roesukkerdyrkingen. Naar det ærede 3die Medlem for 10de Kredts (Naben) mente, at det vilde være mærkværdigt at beskytte Sukkerroedyrking, mener jeg dog, at der kunde være Tale om en saadan Beskyttelse gennem Begunstigelser for Roesukkerfabrikationen; men det Spørgsmaal foreligger jo ivoirigt ikke. Naar det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts (Hauerslev) bebreidede os, at vi havde været for haarde mod Roesukkerfabrikationen, have vi jo slet ikke havt Noget med den Ting at gjøre; vi kunne altsaa, ganske bortseende fra det Spørgsmaal, tage det, at Sukkerroedyrkingen ikke beskyttes, som et givet Udgangspunkt og saa blot spørge: Er der nogenjomhelst Grund til at beskytte Tobaksdyrkingen? Men da antager jeg ogsaa, at Alle ville være enige om, at en saadan Skat vilde være den rene Ruin for Tobaksdyrkingen. Den vil ikke kunne fortsættes. Men selv om man nu ogsaa virkelig vilde gaa til den Foranstaltning, at paalægge en Differentialskat f. Ex. af 10 Ore, forekommer det mig dog, at en nærmere Betragtning vil vise, hvor unaturlig en saadan Skat vilde virke. Naar man tænker sig f. Ex. en Skat af 10 Ore pr. Pund, og naar jeg saa, gaaende ud fra de nuværende Priser og den forhøiede Told, regner, at Prisen er 28 Ore pr. Pund, bliver det en Skat, som udgjør $\frac{10}{28}$ af Produktet. Det er i Virkeligheden en Skat, som vi ikke have mange Sideslykker til, og dertil en Skat, som skal svares, hvad enten der kommer et Udbytte eller ikke. Det er mere end en Tiende og